

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Eringendæ mentis signum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

DE TUBA. CAP. XVI.

Sed jam altius insonemus, neque semper in molli Lyra aut fistulis immoremur, sed & Tubam stre-

A. Virgilio
Eneid 9.

CELEBRITAS. CAP. XVII.

Significat tuba famam & celebritatem, unde Romani in Saturniæ adis fastigio Tritonas tubicines
imponebant, caudis abditis & absconditis: id scilicet eo hieroglyphico significantes, quod histo-
ria gestarum rerum ab Saturni commemoratione ad nostram usque ætatem in obliteranda celebra-
tate, nota, clara, & quasi vocalis esset: quæ vero ante Saturnum gesta fuerint, obscura & incognita
in tenebris delitescere: idque sibi velle Tritonum caudas ad humum inclinatas, absconditasque.
Erant vero Tubæ Marti dicatæ, uti etiam nunc sunt: in acie enim mos est

Tritonum
Tubicines
quid.

Ere ciere viros, Martemq, accendere cantu.

En. lib. 6.

ERIGENDÆ MENTIS SIGNUM.

CAP. XVIII.

In sacris vero literis tuba suum habet intellectum. Nam quæ memoria tubarum celebranda man-
datur à Deo prima septimi mensis die, nihil aliud sibi vult, ut interpretantur Theologi, nisi debere
nos Prophetarum oracula memoria repetere, Evangelicas voces omnino recogitare, Apostolorum
prædicationes celestium tubarum instar, quarum sonus in omnes terræ fines exire destinatum erat,
reminisce, & ita initio mensis tuba canamus, & in Psalmis Deo jubilemus.

Num. c. 9.
Esai. c. 58.
Osai. c. 8.
Psalm.

DE TIBIIS. CAP. XIX.

Sed tibiæ Veneri sacræ ferebantur, eaque de causa in ovatione tibiis & myrto Romanos uti soli-
tos Plutarchus ait in Marcello.

SENSUS. CAP. XX.

Eadem Pani perinde ac etiam fistula, attributæ, quippe
quem sensilis mundi rectorem intelligebant: sonus enim
non nisi sensu percipitur. Atqui Apollinem etiam ajunt à Pal-
lade doctum libenter tibiis cecinisse: & in altera simulacri
ejus, quod Deli erat, manu, tres insidebant Gratia, quarum
una Lyram, alia tibiis, tertia fistulam, quæ inter has media e-
rat, gestabat: & dona legas ab Hyperboreis Delum missa, Ci-
thara, tibiis & fistula comitantibus.

Apollinis in
Deli simu-
lacrum.

SACRORUM TEMPUS. CAP. XXI.

Tibia sane rei sacræ signum erat, præcationumq; faciendæ
rum tempus indicabat, quasi adesse jam Deum per eam
admonerentur, qui sacris assistebant. Nos quoq; cum in fan-
ctis adibus sacra facimus, æris tinnuli sono divini libum mysterii adorandum innuimus. Sed quod
ad tibiis spectat, minimè recens, neque imperitæ plebeculæ diciturum est de cessantibus tibicinem
expectare, sed antiquum & nobile, quippe quo Scipio minor usus est in Pompejum, qui tibicinis fi-
lius credebatur. Pompejus enim C. Lælio Consulatum ambiente, cui Scipio maxime favebat, nega-
verat Scipioni se petiturum, ad futurum vero Lælio, eumque deducturum: quem dum expectarent,
auditum est eum jam candidatum prehensare obvios. Tum Scipio ridens: Na, inquit, nos egregiè
sulti sumus, qui perinde ac Deos, non homines præcaturi simus, tempus terimus tibicines expectantes.
Hinc insam arripuit Cornelius Tacitus, ubi lib. 14. de Octavia Messalinæ filia loquens: An quia,
ait, venum progeniem penatibus Cesarum datura sit, malle populum Romanum tibicinis Egyptii sobolem
imperatorio fastigio induci? Nempe propter Pompejum, qui, uti dicebamus, Tibicen à Scipione vo-
catus est. Octavia vero à Scribonia Augusti uxore descendebat.

Quin Equi
à cornu Pon-
tificilibus
aderant
lauteque
immunes
videbant in
eos ditium,
Tibicinis
vitem vicia,
Αυλητή
Ετων ζεις.

Ffff 2

DE